Woensdag 9 Februari 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang, No. 4127

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Malinovsky neemt Nikopol.

Duitse bruggehoofd over de Dnjepr opgeruimd.

Noordamerikaans ultimatum aan Finland.

MEVROUW ROOSEVELT NAAR CARAIBIË?

Mevrouw Eleanor Roosevelt, echtgenote van den President der Verenigde Staten, deelde mede, dat zij waarschijnlijk de landskrachten op de Noordamerikaanse bases in het Caraibische gebied zal bezoeken (Washington, (AP) 8.2).

TEGENZET GEVRAAGD.

Het Labourlid Rhys Daies deelde mede, dat hij van plan is Churchill te vragen om een tegenzet tegen Ruslands beslissing van onlangs om aan de 16 Sovjet-republieken macht te verlenen afzonderlijke verdragen te sluiten met andere landen. Hij zeide te zullen vragen, dat Groot Britannië „zal overwegen een gelijke status toe te kennen aan delen van het Britse Rijk, o.a. Schotland en Wales, waar de bevolking veel groter is dan in sommige van de afzonderlijke Russische delen".

Verder zeide hij: „Rusland heeft thans recht om 16 afzonderlijke vertegenwoordigers te hebben op elke conferentie „ter regeling van de wereldvrede".

Tegelijk deelde het Labourlid R. Sorensen mede, dat hij aan Eden zal vragen of de bemiddeling van de U.S.S.R. gezocht is „in verband met het onderzoek naar de Japanse behandeling van Geallieerde krijgsgevangenen" (Londen, (AP) 8.2).

WAARSCHUWING AAN FINLAND.

Cordell Hull maakte bekend, dat de Verenigde Staten onlangs de waarschuwing aan Finland hernieuwd hebben of uit de oorlog te treden of de gevolgen te dragen van een voortzetting van de strijd aan de zijde van Duitsland (Washington, (AP) 8.2).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Gedurende de dag van 8 Februari kwamen onze troepen ten Zuiden van Siversky al vechtende vooruit en veroverden zij verschillende plaatsen, waaronder Molotovo, Petrusjina, Gora, Torpovitsji, Abimovitsji, Porsjitsjovo, Lasjlitzy en het spoorwegstation Torpovitsji.

Ten Noorden en Noord-Westen van Novosokolniki bleven onze troepen offensieve gevechten leveren waarbij zij verschillende plaatsen veroverden.

Ten Noorden van Zvenigorodka en Sjpola gingen onze troepen voort met de uitroeiïng van de vijandelijke groepen en terwijl de omsingelingsring nauwer werd toegehaald werden de plaatsen Orlovets, Saverovka, Dolodyanka, Klystunovka, Polyava, Zemtsjika, Lasjki Vrobeyevka en Sloboda Mironovka veroverd.

Gelijktijdig sloegen onze troepen ten Westen van Zvenigorodka met succes de tegenaanvallen van vijandelijke tanks en voetvolk af, welke poogden de omsingelde vijandelijke groepen ter hulp te komen.

De troepen van het 3e Oekraïne-front hebben in samenwerking aan de flanken met de troepen van het 4e Oekraïne-front in de ontwikkeling van hun offensief de Duitse groepen bij Nikopol verslagen en op 8 Februari in een bestorming de stad Nikopol veroverd, een belangrijk industrie-centrum van de Oekraïne.

De troepen van het 4e Oekraïne-front hebben krachtig versterkte Duitse defensies doorbroken bij het bruggehoofd ten Zuiden van de stad Nikopol op de linkeroever van de Dnjepr en in vier dagen van offensieve gevechten een hevige nederlaag toegebracht aan 7 vijandelijke divisies voetvolk. Als gevolg van deze operatie hebben onze troepen het krijgskundig belangrijk Duitse bruggehoofd op de linkeroever van de Dnjepr opgeruimd, langs een front van 120 kilometer en tot een diepte van 35 kilometer.

In de loop der gevechten hebben onze troepen de districtscentra van het Zaporozie-gebied Kamenka en Bolsjaya Lepetikha veroverd en bovendien nog meer dan 40 andere plaatsen genomen.

In de olop der gevechten hebben onze troepen 53 tanks vernield en voorts nog 217 kanonnen van verschillend kaliber, 118 mortieren, 370 machinegeweren, 1277 vrachtwagens en 570 karren met militaire voorraden. De vijand liet meer dan 15.000 gedode officieren en manschappen op het slagveld achter.

Onze troepen maakten het volgende buit: 24 tanks, 392 kanonnen van verschillend kaliber, 180 mortieren, 473 machinegeweren, meer dan 4000 geweren en tommygeweren, 1686 vrachtwagens, 86 tractors, 181 motorfietsen, 18 radio-zenders, 1118 karren met militaire voorraden en 20 opslagplaatsen met ammunitie, proviand en andere militaire voorraden. Meer dan 2000 Duitse officieren en manschappen werden gevangen genomen.

Op 7 Februari hebben onze troepen aan alle fronten 51 Duitse tanks vernield of buiten gevecht gesteld. 66 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 8.2).

HETZE TEGEN HET VATICAAN DOOR AFGEVALLEN PRIESTERS.

De hetze tegen het Vaticaan werd voortgezet door de publicatie in alle Russische nieuwsbladen van een Tassbericht uit New York met commentaren op een vlugschrift van den Duitsen refugié Leopold Mannaberg met betrekking tot de politiek van het Vaticaan in Europa. Dit vlugschrift, dat wordt uitgegeven door het tijdschrift „Converted Catholic", [Bekeerde Katholiek, nl. niet tot de kerk, maar van de Kerk] legt volgens Tass „de nadruk op de leidende rol, welke het Vaticaan gespeeld heeft in de machtsvergroting der fascisten en nazies en de voortdurende steun aan de reactionnaire machten van de wereld". Een typische aanhaling was: „Het Vaticaan heeft het nazisme in Duitsland gesteund omdat het zonder de hulp van Duitsland de strijd tegen Rusland niet kon voeren" (Moskou, (AP) 8.2).

[„The Converted Catholic Magazine" is inderdaad een mooie bron. Het minste anti-katholieke vlugschrift van „Geloof en Vrijheid" is nog heilig bij dit vergeleken. Wij hebben het hier. De ondertitel zegt „Edited bij former roman catholic priests for the restauration of roman catholicism" (geredigeerd door ex-rooms katholieke priesters tot het herstel van het rooms catholicisme). Het blad is 4 jaar oud; is een uitgave van het in 1879 gestichte Christ's Mission. De redacteur is blijkbaar van Duitse origine; L. H. Lehmann; zijn medewerkers hebben op één na Italiaanse namen: Calliandro, Dr. Guglielmi, Dr. Malinverni, Whelan. Voorbeeld van de inhoud: Christus heeft gezegd: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. De R.K. kerk geeft een doden Christus, zie maar naar ...... de kruisbeelden — Redactie Amigoe].

SPANJE GEEFT ITALIAANSE SCHEPEN VRIJ.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat 6 van de 7 Italiaanse koopvaardijschepen in Spaanse havens door de regering van Madrid zijn vrijgegeven en dat 3 ervan vertrokken zijn. Het zevende wordt nog vastgehouden omdat er een dispuut bestaat over het eigendomsrecht ervan. Er zijn onderhandelingen gaande met betrekking tot 7 andere, die zich in havens van de Spaanse Balearen bevinden. De onderhandelingen over de oorlogsschepen worden afzonderlijk gevoerd en tot nu toe is geen enkel vrijgegeven (Londen, (AP) 8.2).

2 NOORDAMERIKAANSE DUIKBOTEN VERLOREN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat de twee Noordamerikaanse duikboten „Cisco" en „S-44" verloren zijn gegaan. De duikboten opereerden blijkbaar in de wateren van de Stille Oceaan. Door dit verlies is het aantal Noordamerikaanse duikboten, dat sedert het begin van de oorlog verloren ging, gebracht op 19. Tot nu toe werden door Noordamerikaanse duikboten 572 Japanse schepen — oorlogsschepen inbegrepen — tot zinken gebracht, vermoedelijk tot zinken gebracht of beschadigd (Washington, (AP) 8.2).

DE WEDERZIJDSE VERLIEZEN IN DE MARSHALL - EILANDEN.

De Noordamerikaanse infanteristen en mariniers zijn in het volledig bezit van de atol van Kwajalein in de Marshall-eilanden na een der kortste en meest beslissende gevechten in het gebied van de Stille Oceaan. De landingsstrijdmacht, waartoe eenheden van de 7e divisie infanterie en de 4e divisie der mariniers behoren, hebben na de landing op deze strategische eilandenbasis een week geleden, 8122 vijandelijke soldaten gedood en 264 anderen gevangen genomen. Zelf verloren zij 286 man aan doden, 82 aan vermisten en 1148 aan gewonden. Berichten van het strijdgebied schrijven de verplettering van de Japanse weerstand grotendeels toe aan het moordende vloot- en luchtbombardement, dat de invasie voorafging. De geconcentreerde aanval gedurende twee dagen vernielde al de Japanse installaties en de berichten geven te kennen, dat er nooit langer dan 15 minuten gerust werd in de tweedaagse periode van de bestoking der vijandelijke stellingen met honderden tonnen springstoffen (Pearl Harbor, (AP) 8.2).

HET OFFENSIEF BREIDT ZICH UIT.

Charles H. McMurtry seint uit Pearl Harbor:

Alle georganiseerde Japanse weerstand is beëindigd op Kwajalein, de grootste atol van de wereld. Reeds keren de Noordamerikaanse oorlogsschepen en vliegtuigen hun vuurkracht van dat zenuwcentrum der Marshall-eilanden naar andere versterkte atollen. Temidden dezer ontwikkelingen waren de strategen vol hoop, dat „wij onze grond- en luchtstrijdkrachten zo spoedig mogelijk kunnen inzetten voor een beslissend offensief tegen Nippon".

Een bekendmaking, welke gisteravond door de Marine werd gedaan, deelde mede, dat de vloot en de luchtmacht elders in de Marshall-groep klappen uitdelen.

De doelen werden evenwel niet genoemd, aangezien de verbinding tussen deze vijandelijke bases en Japan niet al te best is en de vijand door het gebrek aan inlichtingen ernstig in zijn tegenmaatregelen zal worden gehinderd. Intussen worden de vliegvelden op Roi en de eilanden in de atol van Kwajalein snel hersteld en gemoderniseerd om dagelijks vliegtuigen uit te zenden naar de bases in de Marshall-groep, welke reeds grotendeels geneutraliseerd zijn en practisch geen luchtbescherming meer hebben. De vloot, die zich genesteld heeft in het grote lagoen van Kwajalein is nog niet uitgedaagd, ja zelfs nog niet aangevallen door vijandelijke duikboten. Men is waakzaam tegen vijandelijke pogingen om de garnizoenen in de Marshall-eilanden te hulp te komen. (Pearl Harbor, (AP) 9.2).

EEN ACUTE PHASE.

De Japanse radio-zenders, die voor binnenlandse luisteraars uitzonden, hebben verklaard, dat de oorlog in het centrale deel van de Stille Oceaan een „acute phase" bereikt heeft en dat luchtgevechten boven Japan zelf „onvermijdelijk" zijn als de Noordamerikaanse oorlogsproductie zich blijft uitbreiden. Hieraan voegde de radio toe: „De vijand Amerika is ongeduldig en wil een snelle beslissende slag in de Stille Oceaan. De bittere gevechten om de Marshall-eilanden duren voort, gevechten waarvan het wereld-evenwicht afhankelijk is komen met verbazingwekkende snelheid nader."

Verder werd gezegd: „Wij moeten het feit over het hoofd zien, dat de vijand ook actief is in het Noordelijk deel van de Stille Oceaan, in de Stille Zuidzee en in ndische Oceaan alsook in de continentale gebieden Brits Indië, Birma en China mes een aanvalsplan, dat gebaseerd is op strategische doeleinden van verstrekkende aard." (New York, (AP) 8.2).

AANVALLEN VAN DE NACHT.

Een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt als volgt:

„In de afgelopen nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando doelen in Duitsland en Frankrijk aangevallen, waaronder de Gnome-Rhone vliegtuigfabriek te Limoges. Een onzer vliegtuigen op patrouille vernielde een zesmotorige vijandelijke vliegboot boven haar basis aan de Westkust van Frankrijk. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 9.2).

AANVAL OP FRANKFURT EN NOORD-FRANKRIJK.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Engeland maakte bekend, dat Noordamerikaanse Vliegende Forten geëscorteerd door lange afstands gevechtsvliegtuigen, doelen in Frankfurt hebben gebombardeerd, terwijl Liberators, ook geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, militaire doelen in Noord-Frankrijk hebben aangevallen (Londen, (AP) 8.2).

Het nieuws van vandaag.

De Russische overwinningsberichten volgen elkaar zo snel op, dat men er nog nauwelijks gelijke tred mee kan houden in de krant. Vrijwel langs het gehele front is het Rode leger in het offensief en om beurten komen de namen der Generaals, die de verschillende legers aanvoeren, in het nieuws voor.

Vandaag zijn het de Generaals Rodion Y. Malinovsky en Feodor I. Tolbukhin, die speciaal moeten worden genoemd. Hun 3e en 4e Oekraïne-legers hebben respectievelijk: a) Nikopol veroverd en b) het Duitse bruggehoofd bij Nikopol op de linkeroever van de Dnjepr weggevaagd. Meer dan 15.000 nazies hebben de dood gevonden in een gevecht, dat vier dagen duurde en meer dan 2000 werden gevangen genomen. Iets meer naar het Noorden wordt de ring om de 10 omsingelde Duitse divisies nauwer toegehaald en ook worden de aanvallen van de Duitse troepen, die hun omsingelde kameraden ter hulp willen snellen, afgeslagen.

In Italië schijnt het ten Zuiden van Rome nog niet tot een beslissende slag gekomen te zijn. Beide partijen voeren nog versterkingen aan, maar de Duitsers zijn nog iets in het voordeel, aangezien zij hun verbindingswegen met het Zuiden intact hebben weten te houden — hetgeen blijkbaar te wijten is aan gebrek aan doortastendheid der Geallieerde Bevelhebbers. Er vinden actieve verkenningen plaats van weerszijden en het geschut van vriend en vijand doet zich ook gelden. De Geallieerde luchtmacht maakte van het betere weer gebruik om 1500 enkelvluchten uit te voeren. Vijandelijke rangeerterreinen en troepenconcentraties waren de voornaamste doelen.

Om en in Cassino wordt nog fel gevochten, maar het schijnt, dat de Geallieerden nu spoedig een eind zullen maken aan het hardnekkig Duitse verzet. Ook aan het front van het 8e leger laait de strijd op, maar de frontlijn ondergaat er bijna geen veranderingen.

Het lucht-offensief tegen Duitsland duurt voort — niet altijd even hevig, maar toch onophoudelijk. Frankfurt was gisteren overdag het voornaamste doel. Op Noord-Frankrijk storten de bommen dag en nacht neer. Meer naar het Zuiden werd de Gnome-Rhone vliegtuigfabriek te Limoges bestookt.

In de Stille Oceaan schijnt het Noordamerikaanse offensief in de Marshall-groep zich uit te breiden. De atol van Kwajalein is nu geheel bezet en de Noordamerikaanse vloot heeft nog geen enkel verlies geleden; Japanse duikboten hebben zelfs nog geen enkele aanval gewaagd.

In het Zuidwestelijk gebied van de Stille Oceaan worden de luchtaanvallen voortgezet op Rabaul, de Admiraliteits-eilanden en doelen aan de Noordkust van Nieuw Guinea.

Het artikel van „Izvestia".

De tweeslachtigheid van een „neutraal" rapport.

Hier volgt een resumé van het artikel, dat in de editie van 1 Februari van het officiële Sovjet-nieuwsblad „Izvestia" verscheen en waarin de schrijver Dmitri Petrov verklaarde, dat de politiek van Paus Pius XII pro-fascistisch is: „gelijk gemeld werd door de Foreign Association der Verenigde Staten in een uitvoerig overzicht van de buitenlandse politiek van het Vaticaan. Nadat de Association haar verslag gedetailleerd weergegeven had, besloot zij:

„Een periode van anti-clericalisme zonder weerga is het gevolg van de voortdurende connecties tussen het Vaticaan en het fascisme en de steun welke het Vaticaan verleent aan Mussolini's politiek. Dit kan worden verwacht in Italië. De Association wijst erop, dat „zowel vriendschappelijke als vijandige commentators van mening zijn, dat de langdurige band tussen het Vaticaan en het fascisme haat zowel als vervolging zal doen ontstaan".

Het Verdrag van Lateranen, dat op 11 Februari 1929 gesloten werd tussen Mussolini en het Vaticaan is de hoeksteen geworden van de politiek van het Vaticaan in zijn houding ten opzichte der Italiaanse fascisten. Deze overeenkomst, welke de verhoudingen tussen de fascistische staat en de Kerk regelde, was een overwinning voor Mussolini, aangezien hij hierdoor voor zich de steun won van de leiding der Italiaanse Kerk.

Het was bekend, zelfs vóór het sluiten van het Lateraans Verdrag, dat het Vaticaan — om Mussolini ter wille te zijn — zijn goedkeuring had gehecht aan de ontbinding der Italiaanse Christelijke en Democratische Partijen, waarin nog de stemmen werden gehoord van hen die zich tegen het fascisme verzetten. Het bewijs van deze samenwerking werd niet alleen in de naam gegeven door de geestelijkheid toen Priesters en Bisschoppen propaganda maakten voor de aanvaarding der fascistische candidaten en „en masse" deelnamen aan de verkiezingen. Dit geschiedde met de zegen van het Vaticaan hoewel het verklaard had zijn deelneming aan het actieve politieke leven te zullen beperken. Gelijk door de Association werd verklaard smoorde het Vaticaan toen elke oppositie tegen het fascistische régime."

Petrov citeerde toen — wat naar hij zeide was — de verklaringen van de Association over de houding van den Paus ten opzichte der verovering van Ethiopië. Hij zeide: „Het is heel natuurlijk, dat het Italiaanse volk in zijn brede lagen zich gekeerd heeft tegen het Vaticaan, dat de Afrikaanse krijgstocht van Mussolini steunde."

Vervolgens beschouwde de schrijver — wat hij noemde — „de onzalige rol" van het Vaticaan in het avontuur van Hitler en Mussolini in Spanje.

„Toen Italië Frankrijk aanviel", aldus Petrov, „zweeg het Vaticaan. Het is typerend voor zijn buitenlandse politiek, dat het een der eerste was die Pétains régime erkenden, hetwelk door Hitler werd gevestigd. Het tijdschrift „Civiltà Cattolica" orgaan van de Jezuïeten, deed een oproep aan de Italiaanse soldaten om „hun bloed te offeren voor de zaak welke door de godsdienst gezegend was'.

Hiermede keurde men openlijk de uitroeiïng goed der volken van Joegoslavië, Hellas en andere landen van Europa. In feite heeft het Vaticaan de pro-fascistische activiteit bekrachtigd der Italiaanse Cardinalen en Bisschoppen, die opkwamen voor Mussolini en zijn politiek. Thans is de toon veranderd. De verklaringen van Paus Pius XII over gelijke liefde voor alle mensen op de vierde jaardag van de oorlog en op Kerstmis 1943 zijn niet in overeenstemming met de werkelijke politiek van het Vaticaan, dat niet alleen diplomatieke betrekkingen met Hitler heeft onderhouden, doch Hitler geholpen heeft het Italiaanse volk — de Katholieke groepen inbegrepen — te wurgen. Hierdoor moeten wel de meningen van oppositie tegen het Vaticaan in Italië toenemen. Gedurende het fascistische régime in Italië heeft het Vaticaan steeds gespeeld in handen van het fascisme, dat thans veracht en gehaat wordt door het volk. Door Hitler en Mussolini te steunen is het Vaticaan afgeweken van zijn eigenlijke weg. Thans gaat het Vaticaan de liefde voor alle mensen prediken. Het feit blijft bestaan, dat in de grote historische strijd van alle vredelievende volken tegen den vijand der menselijkheid het Vaticaan de positie aanvaard heeft van een rechtstreekse medeplichtige van het fascisme.

Het volk in Italië beseft de rampzalige politiek van Mussolini. Het wordt er steeds meer van overtuigd, dat de politiek van het Vaticaan nauw verband houdt met Mussolini, dezen gevangene der Duitsers. Geen wonder, dat zijn haat voor Hitler thans ook het Vaticaan omvat. Het Vaticaan oogst de vruchten van zijn eigen politiek.

Zijn voortdurende vriendschappelijke betrekkingen met de fascisten, zijn rechtstreekse hulp aan Hitler en Mussolini, is van invloed op het Vaticaan en niet alleen in Italië. De Katholieken in Engeland, Amerika, Spanje, Polen en andere landen evengoed zijn overtuigd van het pro-fascistische karakter van de politiek van het Vaticaan. Daarom heeft de Foreign Policy Association gelijk, als zij het begin van een periode van anti-clericalisme zonder weerga voorziet" (Moskou, (AP) 7.2).

* * *

[Het blijkt thans, dat Dmitri Petrov zijn artikel baseerde op het rapport van de „Foreign Policy Association", dat op 15 Januari jl. werd rondgeseind. Dit rapport, waarvan wij hebben kennis genomen door middel van de Christian Science Monitor van 22 Januari, is gelijk vele politieke rapporten zeer vaag. Haalt Petrov er een fascistische tendens uit, men kan er met even groot gemak precies het omgekeerde uithalen, zo is de politiek nu eenmaal.

Shermon S. Hayden, assistent van den directeur van de Foreign Policy Association zegt, dat beschuldigingen van fascisme „to be without foundation in fact".

„No possible slur can justly be cast on the character of either Pius XI or Pius XII. Both men have shown themselves worthy of their trust, steadfast in their faith, unremitting in the preaching of its doctrine, loyal to the principles which they profess.

The view that the Pope is at heart a fascist and wishes to see the triumph of modern dictatorships, while a long sequence of superficial evidence can be constructed to support it, proves to be without foundation in fact.

At the same time, he is not a supporter of democracy but just what he claims to be indifferent to political forms, accepting any government which will meet the minimum demands of the Church.

It is unreasonable to expect a priest without weapons somehow to impose order on a willful world. The Pope can only seek by reason to bring men to reason, and that he continues to do this even as a prisoner of the Germans is rather to his credit than otherwise."

Vervolgens herhalen wij voor wat Ethiopië betreft nog eens wat een zo goed kenner van de Vaticaanse diplomatie als Prof. Dr. J. van der Veldt O.F.M. hier op 27 December jl. in „Dagblad Amigoe di Curaçao" schreef: „In verband met de Abessinische oorlog moet ik nog, zij het terloops, op een misvatting wijzen. Een feit is, dat de Italiaanse clergé, van hoog tot laag, erg patriottisch en chauvinistisch was. Zelfs mijn goede vriend, Mgr. Dante, pauselijk caeremoniemeester, die altijd hevig anti-fascistisch was, werd nu hevig patriottisch „Ora c'è la patria. Padre mio", zeide hij tot mij (thans gaat het om het vaderland Pater). Ofschoon hij Mussolini bleef haten als kiespijn, gaf hij hem in deze zaak toch zijn sympathie en steun. En zo deed het overgrote deel van de clerus.

De critici, die verstandig zijn, begrijpen, dat die clergé nog niet de „Kerk" zijn. Maar — zeggen zij — het Vaticaan had moeten ingrijpen en de enthousiaste redevoeringen van die patriotten niet moeten tolereren. Door niet in te grijpen, gaf het Vaticaan er zijn zegen over. Qui tacet consentire videtur (wie zwijgt schijnt toe te stemmen).

Dat is allemaal heel aardig geredeneerd, maar de zaak is wat meer gecompliceerd.

Deze cardinalen, bisschoppen en priesters waren niet alleen geestelijken, maar ook Italianen, evenals onze bisschoppen Nederlanders zijn en zich thans ook als zodanig gedragen, en evenals de Duitse geestelijkheid Duitsers zijn en dus patriottisch. Hoe onrechtvaardig de Duitse zaak ook moge wezen, men kan zich volkomen begrijpen, dat de Duitsers en dus ook de Duitse geestelijkheid patriottisch is.

Men had het geloei eens moeten horen indien indertijd het Vaticaan die chauvinistische geestelijken terecht gewezen had. **De Paus en zijn omgeving hielden zich zeer wijselijk aan de traditionele politiek van de kerk, om de geestelijken vrij te laten in hun nationale gevoelens, vooral in tijd van oorlog."**

Wel erkent Pater van der Veldt en blunder van Pius XI in verband met 2 uitlatingen.

Men moet ook deze uitlatingen niet uit haar verband rukken, zoals ook Dmitri Petrov weer doet, en men moet ze verstaan in de context.

Hier is de eerste geïncrimineerde passage (audiëntie bij gelegenheid van de internationale pelgrimstocht van oud-soldaten 1935): „De Paus, als de vader van allen, bidt voor **vrede** en doet al het mogelijke om de **vrede** te verzekeren en te bewaren. Dat is zijn biezondere en wezenlijke plicht. En verder wenst hij, dat de hoop, verlangens en noden van een goede natie, welke ook zijn eigen natie is, mogen erkend worden, **maar in rechtvaardigheid en vrede".**

Wanneer men deze woorden in hun geheel noemt en vooral let op de vet gedrukte, dan moet men wel erg vooringenomen zijn, om daarin oorlogszwichtigheid te ontdekken.

Nog meer sensatie werd gewekt door de woorden gesproken bij gelegenheid van de opening van de Vaticaanse Perstentoonstelling (12 Mei 1936), waarbij de Paus verklaarde, dat de plechtigheid plaats vond in een „onverwacht gunstige atmospheer", omdat zij samenviel „met de zegevierende vreugde van een geheel, groot en goed volk over een vrede, die — dat is onze hoop en bedoeling — een krachtdadige bijdrage en voorspel zal vormen tot een werkelijke vrede in Europa en de wereld."

Ongetwijfeld, deze woorden maakten op vele aanwezigen een onbehagelijke indruk. Evenwel, het is meer de formulering dan de bedoeling, die fijn doet. De Paus spreekt zich niet uit over de rechtvaardigheid van de Italiaanse zaak, hij verheugt zich alleen, er **nu vrede is, vooral** omdat hij daarin de voorloper van een algemene pacificatie begroet.

Toch geeft ons deze uitleggingen geen volledige bevrediging: wij geven 't volmondig toe. Was op dat ogenblik Pius XI meer Italiaan dan Paus? Misschien. Quandoque bonus dormitat Homerus (ook de goede Homerus slaapt wel eens). Vergeet niet, dat de voortvarende Pius XI wel eens dingen zeide, die de diplomatieke Pius XII wijselijk zou verzwegen hebben.

Het is toch al vaak genoeg aan de feiten bewezen, dat de Vaticaanse diplomatie, in de periode voorafgaande aan de Abessinische agressie, alles in het werk stelde, om die oorlog te voorkomen, zó zelfs dat er frictie ontstond tussen Fascisme en Vaticaan.

En toen alle pogingen mislukten en de Duce toch zijn weinig heldhaftige gang ging in Ethiopië, begon de pauselijke diplomatie met alle macht achter de schermen te werken, om verspreiding van de brand te verhoeden, m.a.w. om een Europese oorlog te voorkomen.

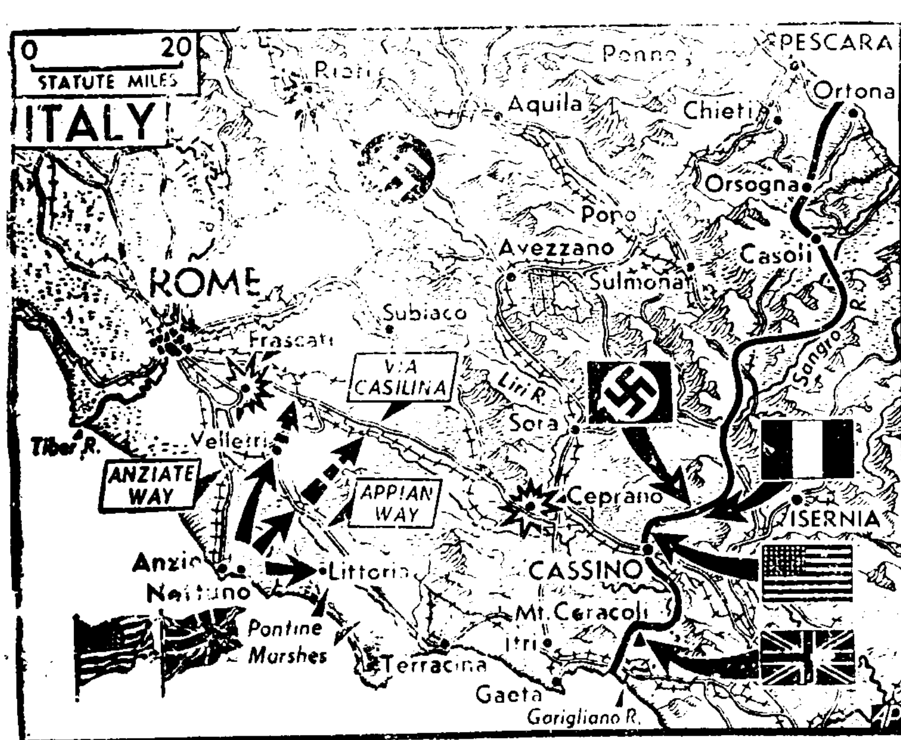
Ze trachtte weder te redden wat er te redden viel. De toenmalige Nuntius in Parijs, Maglione, thans Cardinaal-staatssecretaris, had een ingrijpende hand in het compromis-voorstel Hoare-Laval. Ideaal was dat niet; een compromis is zelden ideaal. In ieder geval ou het voorstel, indien aanvaard, Hailé Selassie op de troon gelaten hebben en misschien had het zelfs Italië's toenadering tot Duitsland voorkomen.

Wij behoeven niet meer aan te halen, hoe Pater van der Veldt zo kernachtig formuleerde („Dagblad Amigoe di Curaçao" van 23 December jl.) „De Kerk is noch Fascistisch, noch Democratisch, ze is noch monarchistisch, noch republikeins, ze is noch Communistisch, noch is ze kapitalistisch. Al deze systemen behoren tot de politieke, of economische orde. De Kerk is als zodanig geen politieke of economische instituut. De Kerk is ingesteld door Christus voor het zielenheil der mensen. Haar eerste en voornaamste en alles-omvattende doel was, is en zal zijn: de mensen goede en echte Christenen, d.w.z. Katholieken te maken."

Dat het Vaticaan zweeg inzake Frankrijk, is doodeenvoudig niet waar. De Paus schreef een brief aan de Franse Cardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen, zoals wij kort geleden reeds meldden. Waren er fascistische gezinde Cardinalen in Italië, zoals Petrov zegt, er waren evengoed antifascistische (Della Costa, Lavitrano, Salotti, Pizzardo, Boeto e.d.). De Kerk stond in Italië — dat kennelijk een fascistische regeringsvorm wenste en in elk geval had — tegenover de regeringsvorm zoals tegenover elke regeringsvorm: zij accepteert elk systeem mits het zich niet mengt in het doel van de Kerk, m.a.w. mits het van de zielen der mensen afblijft en de Kerk haar volle vrijheid laat om op die zielen te werken.

Het grote punt waar alles om draait, is de tweeslachtigheid van het rapport der Foreign Policy Association waarop Petrov zijn stellingen baseert. Dit rapport gaat mank aan zevele euvelen, dat het een lang artikel zou vergen. De bedoeling is goed: ieder die het leest, krijgt de indruk, dat de samenstellers met de beste bedoelingen bezield waren, doch van de motieven van Paus of Vaticaan totaal niets begrijpen. Als experts dienen den samenstellers de liberaal Gaetano Salvemini en de afgevallen priester Giorgio La Piana, die zo als wij al eens eerder schreven professor aan Harvard werd. Een illuster stel! Uit het gehele rapport blijkt, dat de Foreign Policy Association geen erkende katholieke autoriteiten heeft gevraagd, de gewone quaestie van neutrale instellingen, die haar neutraliteit willen bewaren, door inzake catholica bijlopers, halve katholieken of zelfs afvalligen te raadplegen, omdat vurige, enthousiaste katholieken niet „objectief" zouden kunnen denken. Men ziet thans het resultaat: een goed willend, maar zo onvoldoend rapport, dat een kwaadwillige er een handig wapen in vindt.

Dat de Russische regeringskrant zulks publiceert doet het ergste vrezen. — Red. Amigoe]

Dit kaartje geeft een overzicht van de landing der Geallieerde strijdkrachten ten Zuiden van Rome. De pijlen van Nettuno uit geven te zien, welke richtingen de troepen uit moeten. De Via Appia behoren tot de voornaamste doelen van de opmars. De pijlen rechts tonen een Geallieerde aanval en een vijandelijke tegenaanval. De Duitse tegenaanvallen zijn de laatste dagen toegenomen.

ARUBA

RECHTSZITTING.

Op Vrijdag 4 Februari jl. werd o.a. een zeer gerucht-makende mishandelingszaak berecht, waarvan oorsprong en aanleiding geboren werden in het mooie hotel op Aruba; hier volgt een verslag van de behandelde zaken op de rechtszitting op die datum:

Uitstel.

Wegens verblijf van den raadsman op Curaçao, werd wederom de behandeling van een drietal strafzaken voor pleidooi aangehouden tot over twee weken.

Geruchtmakende mishandeling.

De gedagvaarde verdachte E. B. bleek 26 jaar oud te zijn, Venezolaan van nationaliteit, en erkent het hem ten laste gelegde feit, t.w. mishandeling van C. J. N. op 21 Januari 1944 te hebben begaan, waarbij de verdachte met kracht een of meer slagen met vuist of met de vlakte handen C.J.N. heeft toegebracht.

De verdachte deed een heel relaas van de aanleiding tot en van zijn daad zelf.

In October verleden jaar ontmoette hij in Maracaibo C. J. N., die zich voordeed als een Aruba millionnair en hem aanbood naar Aruba over te komen in zijn dienstbetrekking, teneinde op Aruba een door hem te openen hotelzaak te leiden. Verdachte gaf zijn betrekkingen in Maracaibo op en kwam dus naar Aruba in dienst van C. J. N.

Korte tijd na de opening van het hotel bleek hem, dat hij niet als leider van het hotel moest dienst doen doch als hoofdkelner. De leiding van de zaak werd door C. J. N. zelf in handen genomen. Verschillende meningsverschillen ontstonden tussen verdachte en C. J. N. over het drijven van het hotel. Daarbij kwam dat C. J. N. de aan hem in Maracaibo gedane beloftes niet nakwam; toen de vrouw en het kind van den verdachte naar Aruba overkwamen, en in het hotel hun intrek namen, werd aan hun zomaar eten geweigerd. Daarbij kwam de burgerpolitie nog te pas; tot driemaal toe werd verdachte door de politie aangesproken omtrent de hotelzaak, zelfs heeft de Inspecteur A. Bouman verdachte met zulke woorden aangesproken, die verdachte liever niet herhaalt.

Tenslotte moest verdachte weggaan uit het hotel en met zijn familie op zeer bekrompen wijze gaan wonen. Er bleven echter kleren van zijn vrouw en van zich zelf in het hotel achter; op de bewuste 21 Januari ging hij naar het hotel toe en vroeg aan den nieuwen hotelleider om zijn kleren; deze zeide hem daar naar te gaan vragen bij de polite of bij den hoteleigenaar C.J.N. daar de houding van de politie in deze aan hem al bekend was, ging hij naar de winkelzaak van C. J. N., alwaar hij den hoteleigenaar C. J. N. aantrof, bezig aan het telefoneren. Op zijn vraag aan C.J.N. voor zijn kleren, nam de laatstgenoemde een zeer minachtende houding tegen hem, daarbij ging hij zitten aan lessenaar, plaatste zijn voeten op de lessenaar en zeide hem: „Ga maar naar de politie voor je kleren."

„Edelachtbare, op dat ogenblik kon ik mij niet meer bedwingen", zeide de verdachte, „ik gaf C. J. N. een slag in ijn gezicht. Onmiddellijk stroomde een leger van tenminste zes klerken en werklui van C.J.N. op mij af, die mij vasthielden, terwijl C. J. N. mij te lijf wilde gaan. De vechtpartij werd wederzijds."

De verdachte zeide ook nog met een fles naar C.J.N. te hebben gegooid, welke C. J. N. echter niet trof, doch wel een ruit in de winkelzaak van C.J.N. brak. Direct daarop ging hij weg van die plaats.

Verdachte erkende, dat zijn daad niet goed was, maar vroeg den rechter rekening te willen houden met de provocatie door den mishandelde en ook met de gemoedstoestand, waarin hij op het ogenblik van zijn daad verkeerde.

Vervolgens kwam C.J.N. vergezeld van twee klerken naar voren, teneinde als getuige te worden gehoord. Nadat de anderen de gerechtszaal hadden verlaten, legde C. J. N. zijn getuigenis af en zeide den verdachte nimmer als leider van zijn hotelzaak in dienst te hebben genomen, doch vroeg den verdachte naar Aruba te willen overkomen voor de opening van zijn hotelzaak. De meningsverschillen bij de hotelleiding waren veelvuldig.

Op de bewuste dag kwam de verdachte zijn kantoor binnen, toen hij bezig was te telefoneren. Onder het uiten van de woorden: „I'm going to kill you", sloeg de verdachte met zijn vuist op de lessenaar, onmiddellijk daarop sloeg de verdachte hem met de vuist in het aangezicht. Er ontstond toen een vechtpartij, waarbij verdachte een telmachine, een radio en ook nog een stuk ijzer had opgenomen om hem, getuige, te slaan, maar hij werd tegengehouden door de klerken, die toesnelden om hun baas te helpen. Bij het weggaan gooide verdachte nog een lege fles naar hem, getuige, doch raakte hem niet, wel een ruit van de winkelzaak, waardoor deze ruit vernield werd.

Van de ondervonden mishandeling, had de getuige veel pijn. De twee andere getuigen kwamen ieder afzonderlijk vervolgens op en deden van hun kant het relaas van het gebeurde, dat overeenkwam met de verklaring van den eersten getuige C.J.N.

Het Openbaar Ministerie nam toen requisitoir en vorderde schuldig-verklaring van den verdachte; daarbij bracht het Openbaar Ministerie naar voren, dat het feit, dat iemand in zijn eigen zaak wordt aangevallen en mishandeld, van ernstige aard is doch dat de verdachte in hevige gemoedstoestand verkeerde vanwege — terecht of ten onrechte — vermeende provocatie, zodat een geldboete van ƒ 100,— bij gebreke van betaling te vervangen door 14 dagen hechtenis, hem de juiste straf voorkwam.

Onmiddellijk deed de rechter uitspraak en zich geheel accoord verklarende met het Openbaar Ministerie, veroordeelde de rechter den verdachte tot ƒ 100, —boete, subsidiair 40 dagen hechtenis.

Aanrijdingen.

R.F.M. stond terecht voor het feit, dat het aan zijn schuld te wijten is, dat een ander zodanig lichamelijk letsel bekwam, waaruit tijdelijke verhindering in de oefening zijner beroepsbezigheden is ontstaan; de verdachte erkende schuld te hebben aan de gebeurde aanrijding; hij kwam in de verduisteringstijd met zijn motorrijtuig achter een andere auto aan, dat hij kon het uit tegenovergestelde richting komend motorrijtuig niet zien, zodat, toen hij de voor hem rijdende auto wilde passeren, de aanrijding veroorzaakte, waardoor een der inzittenden van de andere auto een beenfractuur bekwam. Bovendien erkende de verdachte op die dag 2 flessen bier te hebben gebruikt.

Er werden nog drie getuigen gehoord, o.a. het slachtoffer, dat verklaarde 8 weken in het hospitaal te zijn opgenomen en nog steeds last van zijn been te ondervinden. Het Openbaar Ministerie vorderde veroordeling van den verdachte tot zes weken gevangenisstraf met ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor 5 jaar. Het vonnis, dat volgde, legde den verdachte een straf op van een maand, met ontzegging conform eis Openbaar Ministerie.

F.L. was gedagvaard terzake van het feit, dat hij schuld had, dat een ander lichamelijk letsel bekwam; de verdachte gaf op, dat hij op de aanrijdingsdag van Noord naar Oranjestad reed; het was toen verduistering; hij had kleine lichten aan. Bij de helling nabij Ponton kwam er wat stof in zijn ogen, die hij met zijn ene hand trachtte te verwijderen. Daarbij ging de auto van de weg af en reed tegen een paal naast de weg. De inzittende van zijn auto kreeg enige verwondingen, terwijl ook hij flink wat blessures opliep. Beiden zijn enige dagen in het hospitaal geweest.

De gehoorde getuige verklaarde eveneens, dat hij het ongeval als een ongeluk beschouwt, daar hij met zijn vriend, den verdachte, samen was gaan rijden en de verdachte de auto zeer goed bestuurde.

Het Openbaar Ministerie vorderde een geldboete van ƒ 150,—, subsidiair 6 dagen hechtenis. De verdachte vroeg toen rekening te willen houden met zijn familie-omstandigheden, zijnde hij pas getrouwd en ook nog zijn ouders heeft te onderhouden.

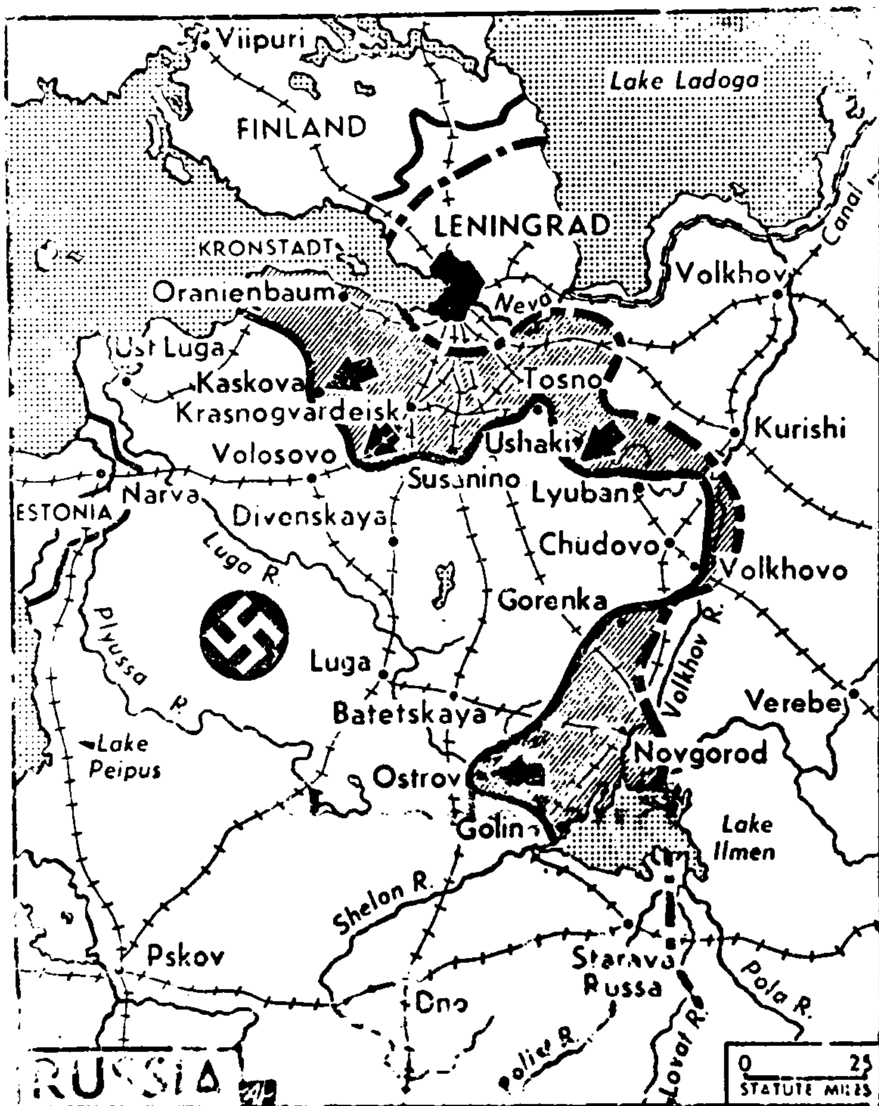
De Rechter veroordeelde den verdachte tot ƒ 75,— boete, bij gebreke van betaling te vervangen door 30 dagen hechtenis, met ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor de tijd van 2 jaar.

Diefstal en verduistering.

De verdachte J.M.N. met een nogal besmette strafslijst, stond terecht voor diefstal van enige schrijfbehoeften uit de doktersspreekkamer aan de Oude Schoolstraat te Oranjestad. De verdachte had zich op zeer brutale wijze de toegang, tot de spreekkamer verschaft en had ook niet te noemen handeling daarin gepleegd. De weggenomen schrijfbehoeften heeft verdachte verkocht tegen goede prijzen, daar deze artikelen schaars zijn. Bovendien had de verdachte een horloge, dat R. d. J. M. hem ter reparatie had gegeven, aan een ander verkocht. Een viertal getuigen werden gehoord, die van de gepleegde feiten hun bevindingen releveerden.

Het Openbaar Ministerie vorderde tegen den verdachte 8 maanden gevangenisstraf.

Het onmiddellijk gevolgde vonnis legde den verdachte een straf van 6 maanden op.

Het beschaduwd gebied geeft de Russische winsten weer gedurende de twee eerste weken van het offensief aan het Leningradfront. De gebroken lijn toont aan hoe het front liep bij het begin van de campagne. De pijlen geven aan waar de Russische druk het grootst is. De Russen zijn thans verder gevorderd dan het kaartje laat zien. Wij hopen spoedig nieuwe kaartjes af te drukken om de gestadige vordering te tonen.

Bij deze betuigen wij onzen hartelijken dank aan den Zeereerwaarden Pastoor Wolters, den Weled. Heer Dokter Van der Kuyp, de verpleegster Zuster Maria Höppner, voor de troost en leniging verschaft aan onze dierbare echtgenoote, Moeder en zuster

Charlotte Pourier Schermer z.g.

in haar laatste levensdagen.

Onze hartelijke dank ook aan de Eerwaarde Zusters Dominicanessen en Franciscanessen voor de vele blijken van deelneming.

UIT NAAM VAN DE FAMILIE

Emma Pourier.

ATTENTIE! PAARDRIJDERS!

Algemeene Paarden-Wedstrijd.

Leden der Paarden Sportclub San Gregorio en Niet-leden worden beleefd verzocht het ingezonden stuk „Algemene Paarden-wedstrijd" te lezen

HET BESTUUR.

CURAÇAO

BEZOEK.

De Zeereerwaarde Heer P. J. M. H. Mommersteeg, aalmoezenier van de Nederlandsche troepen in Noord-Amerika, zal Zaterdag op uitnodiging van Z.H.E. Monseigneur P.I. Verriet O.P., op Curaçao aankomen.

LITURGISCHE CURSUS.

De Liturgische Cursus is voorlopig gestopt. Na Pasen zal de cursus doorgaan. Pater Paulus D. Grove O.P. zal dan de Dominicaanse liturgie behandelen.

HULDE EN DANK.

Men schrijft ons:

De tweede wandelmars is achter de rug en wij kunnen er met genoegen op terugzien. Dank zij der medewerking van velen is het een groot succes geworden. Het is zoals wij gehoopt hadden een evenement geweest, dat de beide zijden van Willemstad in rep en roer heeft gebracht. Hulde aan al de kranige deelnemers.

De namen zullen netjes geregistreerd worden, totdat wij er een 5 achter hebben staan, wat hopelijk dit jaar nog gebeuren zal. Zoals wij Maandag jl. al lazen, werd er aan deel genomen door 735 personen, aldus verdeeld: 34 groepen en 19 individuelen.

Van de laatsten moeten wij met ere vermelden de Heer Pietersz (boven de 50 al), die aan alle marsen deelneemt, en nu ook steeds aan kop heeft gelegen. Hij bereikte het eindpunt al om 17.15 uur. Bravo Mijnheer Pietersz! Hetzelfde moeten wij zeggen van den Eerwaarden Broeder Hoedt, die zo fris aankwam, dat hij onmiddellijk de terugtocht had kunnen aanvaarden! Ook de Heer W. Schotborgh toonde zich een uitstekend loper, een echte sportman, die op zijn eentje keurig de weg gemaakt heeft. Bravo heren tippelaars!

Er waren voor de 34 groepen 25 prijzen beschikbaar, die door 12 heren van de jury aan de groepen, die de mooiste praestaties hebben geleverd, zijn toegekend. Het bleek, dat de groepen, die niet of haast niet geoefend hadden, ook de minste punten behaalden. Dus de volgende keer meer oefenen, en met verstand oefenen. Geen te grote marsen! Eén groep van kleine meisjes had 5 uitvallers! Voor haar bleek de tocht dus te zwaar. Over de gehele linie waren er maar 7 uitvallers, dat is dus maar 1%. Twee personen hadden het nog gewaagd met nieuwe schoenen aan te treden. Dat doen wij niet meer hé?

De Commissie gevoelt zich verplicht speciale dank te zeggen aan allen, die medegewerkt hebben tot het welslagen. Op de eerste plaats aan den Heer Piet Rietkerk, die met zijn helpers overal juist op tijd verscheen en de groepen, midden in het traject van ijswater voorzag. Bij de rustplaats had hij een prachtige tent klaar voor mogelijke zieken. Onvermoeide Heer Rietkerk, dank van alle 735 deelnemers.

Dank ook aan den Heer Efraim Maduro, die met zijn heerlijke Pepsi-Cola de menigte verfriste. Hulde aan Sjon Efraim en zijn mannen.

Wij mogen ook niet vergeten de Heer James Capriles van de American Bakery, die met zijn ijsjes de gehele tocht medemaakte. Dank aan Kapitein Thijsen en de Politie voor hun assistentie.

Dat wij zulke mooie prijzen hadden en zoveel, danken wij voor een goed deel aan den vriendelijken Heer Theodoor Palm van „La Bota Argentina", die ons een mooie beker cadeau gaf, evenals de Heer Lieder van „Bata", die er ook een beschikbaar stelde.

Rest ons nog hartelijk dank te zeggen aan de Heren Smit en Wong en alle controleurs voor hun zeer gewaardeerde hulp. Aan alle leiders en leidsters een verzoek: Stuur ons spoedig je lijst, en vereffen het inleg- en verteringsgeld. Ga door met oefenen voor de tocht van begin April.

De Commissie.

Hier volgt de lijst van de behaalde punten en prijzen. De tussen haakjes geplaatste cijfers geven het aantal der deelnemers aan.

De groep der Junioren-jongens		Punten
1. Prijs	St. Albertus College (30)	49
2. Prijs	Jonge Wacht St. Vincentiusschool (23)	48
3. Prijs	Don Bosco Brakkeput (24)	47
4. Prijs	S. Jans Boys (22)	46
5. Prijs	St. Jozefschool (27)	45
6. Prijs	Joh. de Deo-groep (19)	45
7. Prijs	St. Thomas-college I (23)	44
8. Prijs	J. W. Pietermaai (28)	42
9. Prijs	J.W. St. Vincentiusschool (22)	42
10. Prijs	J.W. St. Rosa (17)	41
11.	St. Hubertusgroep (13)	39
12.	Vincentianusgroep (29)	38
13.	Wishigroep (22)	37

De groep der Senioren-jongens		Punten
1. Prijs	St. Thomascollege II (28)	55
2. Prijs	V.V.V. Groep (21)	52
3. Prijs	Jong Wacht Pietermaai (22)	46
4. Prijs	St. Tharcisiusgroep (15)	45
5. Prijs	St. Canisiusgroep (17)	43
6.	Padvinders Pietermaai (10)	43
7.	Neptunes (11)	42
8.	Excelsior (14)	40

De meisjesgroepen		Punten
1. Prijs	Cito St. Martinusgesticht (26)	56
2. Prijs	Bito Zusters Pietermaai (29)	50
3. Prijs	K.J.M. St. Martinusgesticht (18)	48
4. Prijs	O.S.O.S. Club Nijv. School (11)	44
5. Prijs	K.J.M. St. Aloysius (32)	43
6. Prijs	Prinses Margrietgroep (16)	43
7. Prijs	Oranjeclub (11)	43
8. Prijs	S.I.G. San Mateo (21)	42
9. Prijs	K.J.M. St. Martinusgesticht B. (15)	42
10. Prijs	St. Jozef Mulo (22)	41
11.	St. Jozef Mulo (24)	40
12.	Schoolgroep St. Aloysius (33)	38

WANDELMARS C.A.B.

Zondag as. houdt de C.A.B. een wandelmars, die op zulk een uur gesteld, dat practisch het verplichte Mishoren op Zondag voor de Katholieke bevolking alhier in het gedrang komt. De C.A.B. zou goed doen een neutrale opvatting van neutraal er op na te houden.

ALGEMENE PAARDEN-WEDSTRIJD.

Het Bestuur van de Paarden Sportclub San Gregorio (Santa Rosa) nodigt al haar leden en paardrijders niet-leden uit om deel te nemen aan een universele paarden-wedstrijd, welke op 12 Maart as. zal gehouden worden (als er geen onverwachte moeilijkheden tusen komen). Men kan inschrijven voor hard rennen of schoon rijden.

Inschrijvingen worden geaccepteerd tot en met Zondag 27 Februari as; op deze dag zal er een algemene vergadering gehouden worden om 10 uur in het Clubhuis te Santa Rosa. Dan zullen, naar gelang de deelneming, verdere regelingen en beslissingen genomen worden aangaande wedstrijd-indeling, reglement, premies enz. Alle deelnemers worden daarom verzocht om zo enigszins mogelijk aan deze bijeenkomst deel te nemen. Inleggeld voor niet-clubleden bedraagt f 2.50.

Den deelnemers worden verzocht om de namen van het paard en zijn berijder op te geven aan het Bestuur der Paarden Sportclub.

WERK VAN NEDERLANDSEN GELEERDE IN HET BUITENLAND.

Aanvulling bij de lijst in Amigoe nrs. 3986; 4015 en 4106:

23. Dr. Ary van der Sar, El Sindrome Bocio Exoftalmico, carditis reumatica aguda y bloqueo cardiaco (Revista de la Policlinica, Caracas, vol. XII, nr. 71, 1943.

LAATSTE NIEUWS

— Het Duitse communiqué zegt, dat de nazies verschillende kilometers binnendrongen in de Geallieerde stellingen op het strandhoofd van Nettuno en 700 gevangenen namen. Verder werd gezegd, dat krachtige Geallieerde tegenaanvallen, gesteund door tanks en vlootgeschut, werden afgeslagen. Een bericht van het (Duitse) Scandinavische nieuwsagentschap zeide, dat de wateren voor Nettuno gelijken op een „begraafplaats van schepen" als gevolg der Duitse luchtaanvallen op de Geallieerde scheepvaart.

— Een bericht in „La Suisse" van Genève deelt mede, dat volgens Duitse diplomatieke kringen de Finse regering gisteravond een geheime vergadering hield waarbij het Noordamerikaanse ultimatum om de betrekkingen met Finland te verbreken indien men de oorlog voortzet, werd besproken. Het bericht zeide, dat de Sovjet-regering door middel van de Legatie in Stockholm Helsinki ervan in kennis heeft gesteld, dat men bereid is om onderhandelingen te voeren voor een vrede. Deze mededeling zou aan de Finse regering gedaan zijn op dezelfde dag dat de hoofdstad werd gebombardeerd door 200 Russische vliegtuigen.

— De Geallieerde luchtmacht heeft een vernietigende luchtaanval gedaan op Cisterna, de voornaamste Duitse sterkte aan de linie, welke de Duitsers gevormd hebben om het Geallieerde strandhoofd bij Zuiden van Rome. De Geallieerde troepen op het strandhoofd zijn gewikkeld in „agressieve patrouille-activiteiten", aldus werd bekendgemaakt in het Hoofdkwartier te Algiers. Nader wordt gemeld, dat de Nederlandse kanonneerboot „Flores" heeft deelgenomen aan het bombardement op de Duitse stellingen tussen het front van het 5e leger en het strandhoofd.

— Radio-Vichy deelde mede, dat het 5e leger verwoed aanvalt aan het Cassino-front in Italië met 30.000 man en 400 tanks, krachtig gesteund door geschut in een poging om de druk te verlichten op het strandhoofd van Anzio en Nettuno ten Zuiden van Rome.

PRIJSOPDRIJVING.

Perlman en vervangingswaarde-theorie voor het Hof.

Honderd gulden boete minder geëist tegen Saab.

„Prijscontrôle een fiasco", zegt Mr. van der Meer.

Twee zaken van prijsopdrijving werden gistermorgen voor het Hof behandeld: tegen de handelaren Perlman en Saab respectievelijk. De zaak Kusters zou ook voorkomen, doch vanwege het gebrek aan tijd, werd deze zaak **uitgesteld tot over 14 dagen.**

Men zal zich de zaak Perlman nog wel herinneren. Deze handelaar werd door den Rechter in Eerste Aanleg veroordeeld tot een boete van 200 gulden, omdat hij de verkoopprijs van Siesta-sigaren op buitensporige wijze zou hebben opgevoerd.

De beklaagde, die zijn Duitse naam Heinz officieel heeft laten veranderen in Henry „omdat hij er last van ondervond in de handel", had begin 1942 de Siesta-sigaren gekocht en ontvangen uit Nederlands Oost Indië. De inkoopprijs was volgens hem ƒ 1.40 per kistje van 20 stuks, hoewel de getuige Hendrik Dirk Gijsbert Kroonenberg, die als ambtenaar van het Bureau van Sociale en Economische Zaken het procesverbaal opmaakte, met zijn berekening kwam tot een inkoopprijs van ƒ 1.20.

Henry Perlman verkocht een partij van deze sigaren aan de Firma Henderson voor ƒ 1.90 per kistje, doch verkocht later aan Casa Amarilla tegen ƒ 2.75 per kistje, terwijl hij nog aanbiedingen deed van ƒ 3 en meer aan andere kopers.

De President van het Hof, Dr. Cornelius Süthoff, vroeg den beklaagde of hij een vaste winstmarge heeft, hetgeen deze ontkende; en de verdedigers des beklaagden, Mr. Orestes Burghardt, verklaarde zelfs, dat de beste economisten aanbevelen om geen vaste prijs te hebben. De verdediger deelde mede, dat hij de laatste tijd een diepgaande studie gemaakt heeft van prijsbepaling, vervangingswaarde e.d. en toonde aan, dat detaillisten — zoals in casu de firma Henderson — reeds gedekt zijn door de verkoopsprijs van den importeur, zodat zij geen rekening behoeven te houden met de stijgende marktprijs. Hiermede ging de President accoord.

Op een vraag van den President of de beklaagde wist wat de vervangingswaarde-theorie is, bleek deze er een goed idee van te hebben. Hij had de publicatiebladen bestudeerd omstreeks midden-1942.

De Advocaat Generaal, Mr. Lindoro C. Kwartsz, wilde hierop weten of de beklaagde altijd de vervangingswaardetheorie had toegepast, hetgeen deze erkende te hebben gedaan.

Er ontspon zich een gerekte discussie over de qualiteit van de Siesta-sigaren. De President vond de Siesta's niet zo goed. De Verdediger verklaarde, dat ze door vooraanstaande personen gerookt werden en dat ze hier grif verkocht werden door détaillisten tegen een behoorlijk hoge prijs.

De sigaren, die in Suriname gemaakt worden met Sumatra-dekblad kwamen er ook bij te pas, maar de President bleek de Surinaamse sigaren niet te kennen, hoewel hij toch heel wat van sigaren afwist. De beklaagde was van de sigarenkennis des Presidenten zelfs zó onder de indruk, dat hem de opmerking ontviel: „U weet heel wat meer van sigaren af dan ik", waarop President Süthoff antwoordde: „Dat weet ik niet".

Maar de President zou toch gaarne weten welke winsten andere importeurs van sigaren ter plaatse maken en hij gaf opdracht aan den getuige Kroonenberg hiernaar een onderzoek in te stellen.

Ook zal de Heer Kroonenberg nog eens de inkoopsprijs — desnoods met behulp van een accountant — moeten narekenen om er zeker van te zijn dat deze inderdaad ƒ 1.20 per kistje was, gelijk door hem beweerd.

Hoe de gehele partij van 1450 kistjes, welke door den Heer Perlman ontvangen werd, van de hand werd gedaan, zal ook moeten worden vastgesteld, aangezien de Heer Perlman zeide een aantal kistjes „privé" te hebben verkocht tegen een prijs van ƒ 4. Een vraag van den President hoeveel kistjes tegen ƒ 4 „naar de vrienden" gingen, werd ontweken door den beklaagde maar hierop zal waarschijnlijk antwoord gegeven worden als de zaak de volgende week opnieuw voorkomt.

Requisitoir en Pleidooi in de zaak Saab.

Hussein Saab schijnt niet voor niemendal hoger beroep te hebben aangetekend, aangezien de Advocaat Generaal in zijn kort requisitoir veroordeling van den beklaagde vroeg tot een boete van ƒ 100. Dit is ƒ 100 minder dan de boete, waartoe de beklaagde veroordeeld werd door den Rechter in Eerste Aanleg.

„U zult als elk burger met spanning het resultaat van deze prijsopdrijvingszaken hebben afgewacht", aldus Mr. Kwartsz tot het Hof.

„Wij hebben elk thuis persoonlijk de moeilijkheden ondervonden, welke de ongehoorde opdrijving der prijzen door de handelaren hier veroorzaken. Hoeveel erger moet het daarom niet zijn voor mensen die over minder middelen dan wij kunnen beschikken. In de eerste plaats zijn het natuurlijk de hoge prijzen van levensmiddelen, welke het zwaarste gevoeld worden. Want het gebeurt wel, dat de prijzen soms van 50 tot 100% worden verhoogd".

De Advocaat Generaal zeide voorts het te betreuren, dat de eerste zaak een dergelijk — hij zou haast willen zeggen een belachelijk — karakter heeft. Want hierdoor zou een verkeerde indruk bij het publiek gewekt kunnen worden en dit wilde hij voorkomen. Want er zijn werkelijk ergerlijke gevallen, de niet te vergelijken zijn met dit, waarbij de prijsverhoging slechts een zeer gering percentage bedroeg.

De 4 posten, waarvan de prijs verhoogd werd — maïsmeel, suiker, sigaretten en lucifers — zijn alle onontbeerlijk, behalve sigaretten.

Wat betreft de maïsmeel, heeft de beklaagde 1 cent voor de verpakking gerekend.

De getuigen Fontilius, Pereira, en Kroonenberg hebben ontkend te hebben medegedeeld aan den beklaagde, dat hij voor de verpakking 1 cent mocht rekenen en de getuige Assad, die zeide dit te hebben gehoord van Pereira, heeft het zelf niet gedaan. „Ik wil hier een koopman zien, die op deze wijze winst zou kunnen maken en het niet doet", zo merkt de Advocaat Generaal op.

Wat betreft de suiker: hiervan was de maximumprijs 22 cent en het artikel werd voor 22½ cent verkocht. Als bewijs wordt een huishoudboekje, dat slechts over die bepaalde maand loopt, getoond. Dat ½ cent minder betaald werd voor vier artikelen samen (114 cent) dan door de winkeljuffrouw op het briefje opgesteld werd (114½ cent) bewijst niets. Het is reeds jaren de gewoonte om geen ½ cent te betalen.

De getuige Nisia heeft bevestigd, dat op het papiertje de prijzen opgeschreven werden. Wat betreft de getuigen, die beweerden steeds tegen de goede prijs te kopen: het is bekend, dat 9 van de 10 kooplieden voor meneer A een andere prijs berekenen dan voor meneer B.

Verder heeft Saab geen schriftelijke vergunning gehad van Economische Zaken om een hogere prijs te berekenen.

De Advocaat-Generaal acht dus het ten laste gelegde bewezen maar in aanmerking nemende, dat de maximumprijs door den beklaagde met zulk een gering percentage werd overschreden, vraagt hij de aanvankelijk opgelegde boete te verlagen tot ƒ 100.— (of 14 dagen hechtenis).

Het pleidooi van Mr. Stephanus W. van der Meer vangt aan met de verklaring, dat voor een overvraging van 4 cent aan de overheid zoveel last en kosten zijn veroorzaakt, dat men zich onwillekeurig moet afvragen of deze zaak economisch wel verantwoord is. Maar hiermede wil de Verdediger niet volstaan. Het zou kunnen zijn, dat deze zaak een diepere achtergrond heeft. het zou kunnen zijn, dat de beklaagde duizendmaal 4 cent te veel berekend heeft en het zou kunnen zijn, dat aan anderen, die tienduizenden maal 4 cent te veel berekend hebben een voorbeeld wordt gegeven. Wat betreft de bewijsredenen, die de A.G. heeft aangehaald, kan de Verdediger het volgende zeggen:

Het huishoudboekje is van de moeder van den getuige De Palm en loopt niet over één maand, namelijk van April 1943 tot Juli 1943. Er zijn ook getuigen geweest, die verklaren, dat zij altijd tegen de goede prijs gekocht hebben. Hieruit is dus gebleken, dat het geen gewoonte was van den beklaagde om zich aan prijsopdrijving schuldig te maken. Er is dus geen diepere achtergrond. Toch is de Verdediger blij, dat deze zaak in hoger beroep kwam, omdat hierdoor de kroon gelegd wordt op de mislukking van de prijspolitiek in het algemeen. De prijscontrôle in het algemeen is een mislukking geweest. Het is natuurlijk een hoogst ondankbare taak en de Verdediger zou er niet gaarne mede belast zijn, maar als men eenmaal een prijscontrôle heeft, moet toch gezorgd worden, dat die goed is.

De prijscontrôle is dus een fiasco geworden. Dit komt door gebrek aan leiding en is niet de schuld der lagere ambtenaren. Het is een gebrek aan systeem. Men heeft geen organisatie om het huidige systeem door te voeren. Men heeft gebrek aan technische en juridische kennis en er is geen doortastendheid.

De Verdediger kan gevallen noemen, die werkelijk ontzettend zijn en hij zou kunnen vragen: Wat wordt eraan gedaan? Er gebeurt echter niets. Iedereen kent trouwens gevallen en men behoeft heus niet te wachten op anonieme klachten. Dat niemand zich wil inlaten met de aanbrenging, is heel goed te begrijpen, maar toch is de methode, die men thans volgt, onbehoorlijk.

Het feit blijft bestaan, dat uitlokking van het misdrijf een strafbaar is als het plegen van het feit zelf. Wat betreft de getuige Nisia, die gezonden werd om de artikelen te kopen, kan de Verdediger opmerken, dat deze man onintelligent is en niet eens behoorlijk lezen of schrijven kan. Dat het totaal op het briefje 114½ cent bedroeg, vindt hij een zwak bewijsmiddel, ook in aanmerking nemend, dat het briefje vies en onduidelijk was. Van den Advocaat Generaal zou hij graag willen horen van welk artikel de prijs juist berekend was, omdat in feite 114 cent werd getaald. Hierop zal de Advocaat Generaal wel geen antwoord weten en niemand zal er een antwoord op weten. Want het zou kunnen zijn, dat de suiker of de sigaretten ½ cent te duur berekend werden.

Blijven dus over: het maïsmeel en de lucifers.

Voor het maïsmeel heeft de beklaagde inderdaad 1 cent extra gerekend voor verpakking. Als hij het maïsmeel niet verpakte, rekende hij steeds 23 cent per cana. Men moet ook niet vergeten, dat de prijs van een vel papier ook min of meer te staan komt op 1 cent. Bovendien is de beklaagde naar Economische Zaken geweest met zijn vriend Assad om dit te vragen en men moet zoiets geantwoord hebben als. „Ga je gang maar". Wat men precies geantwoord heeft, doet er evenwel niet veel aan toe. In ieder geval zijn beiden weggegaan met het idee, dat het mocht. Assad heeft voor het Hof verklaard, dat hij geen cent extra voor het papier rekende. Maar denkt men, dat hij dit ook zou doen na gezien te hebben hoe een deel van de winkelvoorraad van Saab in beslag genomen werd, omdat deze ½ cent te veel rekende: (De Verdediger legde hierbij de bescheiden van de inbeslagneming tegen schadeloosstelling aan den President over.)

De lucifers heeft Saab gekocht tegen 21 cent per pak. Hij is naar Economische Zaken gegaan en heeft gevraagd of hij voor 25 cent mocht verkopen. Iemand, blijkbaar Kroonenberg, heeft hem gezegd, dat het mocht. Er waren zoveel merken van verschillende de prijzen en deze man, die slechts in Arabisch schrift behoorlijk schrijven kan, wist niet beter of hij handelde volgens de wet door de lucifers voor 25 cent per pak te verkopen. Er kan hier dus moeilijk sprake zijn van het opzettelijk overtreden van de maximumprijs. Dit is trouwens niet aan te nemen als hij vrijwillig zijn suiker voor 2½ cent onder de maximumprijs verkocht. En tussen twee haakjes, hoeveel verloor hij niet bij de inbeslagneming van 30 balen suiker tegen 2½ cent onder de maximumprijs per pond, als hij de suiker tegen de maximumprijs had kunnen verkopen?

De dagvaarding heeft ten laste gelegd, dat de beklaagde te koop heeft aangeboden, verkocht en geleverd boven de maximumprijs.

De Verdediger wijst er hierbij op, dat om het feit te plegen, hij toch persoonlijk deze handelingen verricht moest hebben, hetgeen niet geschiedde. Hij had er ten hoogste iets mede te maken door een algemene volmacht. Dit acht de Verdediger reeds voldoende om vrijspraak te geven.

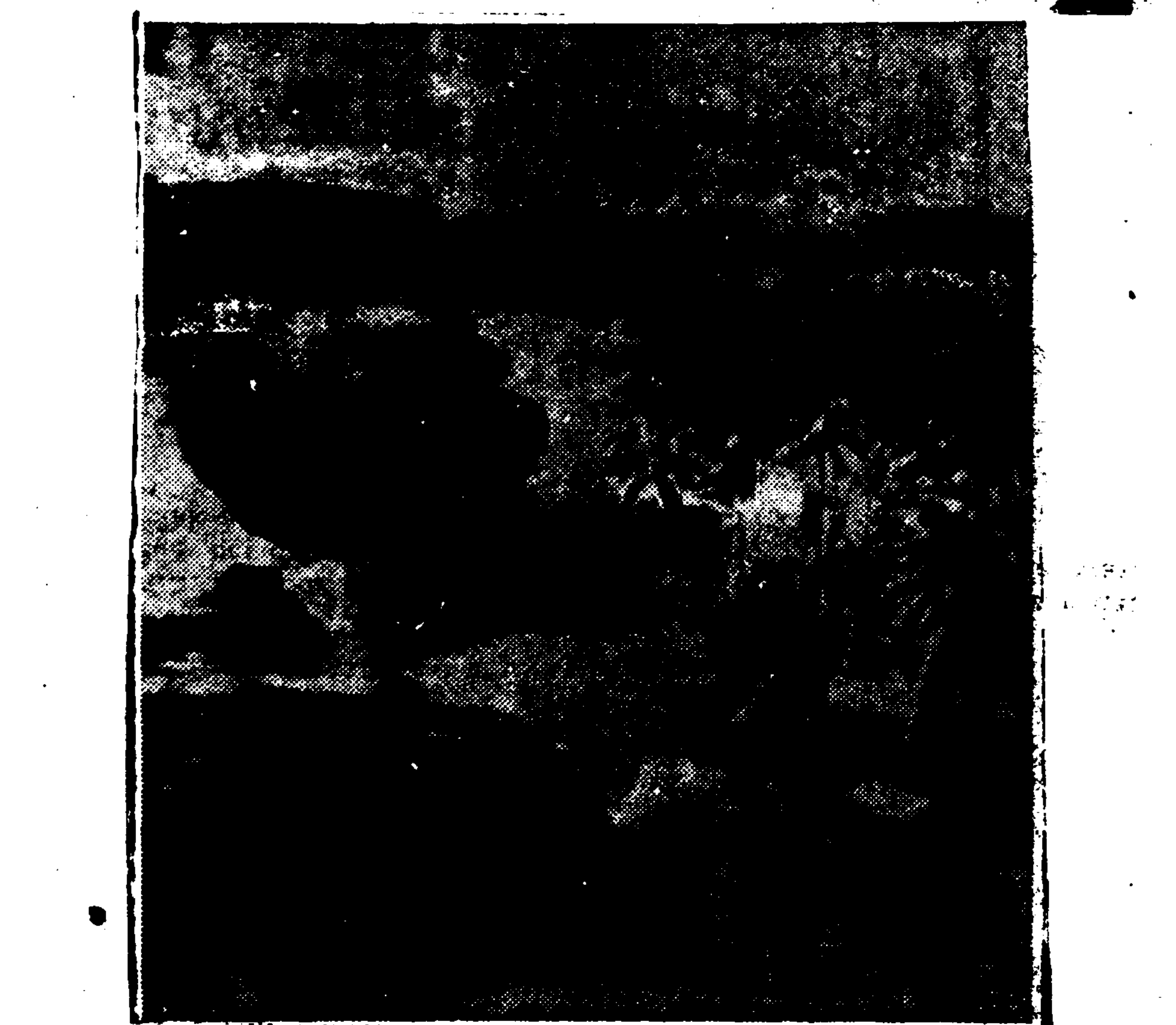
Hij wil er nog op wijzen op welk een stuntelige wijze deze hele zaak naar voren is gebracht en hoopt, dat het werk van de prijscontrôle voortaan doortastender ter hand zal worden genomen. Als deze zaak hiertoe kan bijdragen dan is het mogelijk, dat zij toch een batig saldo zal opleveren.

In zijn repliek zegt de Advocaat Generaal, dat de Verdediger de dagvaarding blijkbaar niet goed gelezen heeft, aangezien niet ten laste is gelegd, dat de beklaagde te koop heeft aangeboden, verkocht en geleverd. Er staat toch bij, dat hij dit opzettelijk gedaan heeft „of door middel van zijn winkelbediende".

In zijn dupliek zegt Mr. van der Meer, dat dit reeds een bewijs is hoe onduidelijk de dagvaarding gesteld is. Want als men nog moet spreken van „door middel van" ontstaat er een dergelijke moeilijkheid.

Verder zegt de Verdediger, dat hij wel critiek geleverd heeft op de prijscontrôle, maar dat hij in het geheel niet de persoon van den Heer Van Boven, Hoofd van het Bureau van Sociale en Economische Zaken, op het oog had. Hij weet niet in hoeverre de Heer Van Boven in de practijk te maken heeft met de prijscontrôle. Wel weet hij, dat men erg te kampen heeft gehad met het krijgen van goed personeel en andere moeilijkheden. Enkel wil hij het feit constateren, dat er geen organisatie is voor een behoorlijke contrôle. Het proces-verbaal toont reeds, dat er juridisch iets aan ontbreekt.

President Süthoff stelt de zaak voor uitspraak uit tot over drie weken.

Een Japans vliegtuig staat in brand op het vliegveld te Alexishafen op de Noordkust van Nieuw Guinea bij een der laatste bombardementen door Noordamerikánse vliegtuigen. Men kan juist zien hoe een B-25 Mitchell middelzware bommenwerper zijn lading op de vijandelijke basis afwerpt.

SURINAME.

PRINSESSEFILM.

Volgens „De West" wordt in Suriname spoedig de film verwacht van het bezoek van Prinses Juliana aan Suriname. Deze film werd door den Heer John Fernhout vervaardigd.

DE RAZZIA IN PARAMARIBO.

In de Staten van Suriname heeft het lid Lim Apo verklaard, dat enkele van de reeds enige maanden in arrest gestelde jongemannen op vrije voeten zijn gesteld. De Heer Lim Apo zeide verder:

„Het is mij een behoefte om van deze plaats hiervan melding te maken en de dank van de betrokken ouders te vertolken. Nog zuchten talrijke jongemannen en vrouwen in de gevangenis en elders, van wie ik overtuigd ben dat bij een grondig onderzoek hun vrijlating ook zal worden bevolen.

Wij verheugen ons thans in een Gouverneur, die door zijn vroeger ambt tientallen van jaren het recht heeft gediend. Dit geeft vertrouwen, dat ook in deze zaak het recht boven alles zal gaan".

BRANDWEER-COMMISSIE IN PARAMARIBO.

„De West" meldt, dat bij Gouvernements Resolutie een commissie is ingesteld, welke tot taak heeft den Gouverneur voorlichting te verstrekken met betrekking tot de vraag, of en zo ja, welke wijzigingen in de organisatie van de dienst der brandweer in het Stadsdistrict Paramaribo gewenst zijn, teneinde deze dienst zo goed mogelijk aan zijn doel te doen beantwoorden.

In deze commissie zijn benoemd: Dr. J. C. Noordlander tot Voorzitter, Majoor C. J. Vink en de Heer P. Payens, Statenlid, tot leden en de Heer J. L. Robles de Medina tot Secretaris.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 6 Februari 1944.

A-Klasse: Jong Curaçao 1 — J. Holland 1 2—1.
Reserve-A-Klasse: Independiente 2 — S.U.B.T. 2 0—6.
B-Klasse: Veendam 1 — U.S.C. 1 niet doorgegaan.
Reserve-B-Klasse: Jong Curaçao 3 — Be Quick 2 niet doorgegaan.

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

STADION.

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag, 20 Februari 1944: S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (v. Rosberg)
Zondag, 5 Maart 1944: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1
Zaterdag, 4 Maart 1944: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1
(oefenwedstrijd; er wordt geen entree geheven).
Donderdag, 9 Maart 1944: Jong Holland 1 — U.S.C. 1 (te eigen bate)
Zaterdag, 12 Februari 1944: Jong Holland 1 — Atlanta 1 (te eigen bate)
Zaterdag, 19 Februari 1944: **Stimulans-beker 1944** Jong Holland 1 — Independiente 1

COMPETITIE B-KLASSE.

Zondag, 13 Februari 1944: Caribe 1 — Union Sp. Club 1 (Leers)
Zondag, 27 Februari 1944: D.T.S. 1 — Caribe 1 (Zonruiter)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 20 Februari 1944: Caribe 2 — Jong Curaçao 2 (Rog)
Zondag, 27 Februari 1944: Independiente 3 — Be Quick 2 (De Haay)

De wedstrijden voor de **Reserve-B-Klasse** zullen worden gespeeld des morgens om **10 uur.**

MUNDO NOBO.
RESERVE-A-KLASSE

Zondag, 13 Februari 1944: Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Taytelbaum)
Zondag, 20 Februari 1944: Independiente 2 — Atlanta 2 (Manuel)
Zondag, 27 Februari 1944: Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Willems)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 5 Maart 1944: Independiente 3 — Scherpenheuvel 2 (De Haay)

JUNIORES.

Zondag, 13 Februari 1944: Caribe — Jong Holland (Willems)
Zondag, 27 Februari 1944: Jong Holland — Independiente (Rog)
Zondag, 5 Maart 1944: S.U.B.T. — Caribe (Taytelbaum)

De Reserve-B-klasse- en Junioreswedstrijden worden gespeeld des morgens om 10 uur.

SCHERPENHEUVEL.

B-KLASSE.

Zondag, 13 Februari 1944: Be Quick 1 — D.T.S. 1
(Des namiddags om 4 uur).
Zondag 13 Februari 1944: Scherpenheuvel 1 — Veendam 1 (v. Rosberg)
Zondag, 20 Februari 1944: Be Quick 1 — Veendam 1
(Des morgens om 10 uur) (Brakke)

JUNIORES

Zondag, 27 Februari 1944: Scherpenheuvel — S.U.B.T.
(Des morgens om 10 uur). (Jansen)

Voor de B-Klasse competitiewedstrijden, welke in het Stadion plaats hebben om **4 uur des namiddags, wordt** de helft van de gebruikelijke entreeprijs geheven.

HET BESTUUR.